

Comentariul poeziei lui Vasile Alecsandri Mezul iernei - partea a treia

Vedem zapada cristalina, lanul de diamante, fumul albe, vazduhul scanteios, stele argintii, raza lunei. Sa mai notam ca poetul dovedeste predilectie pentru pietrele si metalele pretioase: diamante, argint (in poezia comentata), aur si smarald (in "Malul Siretului"). Prin stralucirea lor, metalele si pietrele pretioase confera luminozitate unei nopti de iarna dominate de stele si "farul tainic al lunii".

Imaginile auditive, mai putin numeroase, sugereaza linistea deplina si atmosfera de mister, la rrejul noptii. Astfel, auzim cum "trasnesc stejarii", cum diamantele "scartie sub picioare" si cum crivatul patrunde in "codrii organe sonoare", "scotand note-ngrozitoare".

Tablourile din pastelurile consacrate iernii au, in genere, un caracter static: "Stelele par inghetate, cerul pare otelit" Imobilitatea peisajului pare accentuata de compararea naturii cu un templu: Turnuri albe se ridica in vazduhul scanteios
Ca inaltele coloane unui templu maiestos."
Poetul revine asupra impresiei de nemiscare: Totul e in neclintire, fara viata fara glas."
Constructia simetrica "Nici un zbor in atmosfera pe zapada nici un glas" potenteaza impresia de nemiscare.

Impresia de nemiscare pare sa fie contrazisa de imaginea motorie din finalul pastelului: "Dar ce vad?.. in raza lunei o fantasma se arata.. E un lup ce se alunga dupaprada-i spaimantata!"

Desigur, in vremea lui Alecsandri, limbajul poetic era apt pentru "descrierea", intr-o forma poetizata a realitatii. Cu exceptia catorva pasteluri (pastelul la care ne referim este o exceptie), acest limbaj era strain de ceea ce se poate numi expresie poetica in sensul de univers inventat in si prin comunicarea poetica.

"Mezul iernii" este o capodopera mai ales prin valorile estetice pe care le cuprinde (unele au fost deja reliefate). Raspunzand unui anumit canon despre poezie, limbajul poetic folosit in pastelul-capodopera este conventional in mare masura. Abunda astfel epitetele devenite stereotipe: amar, cumplit, cristalina maiestos, tainic, argintiu - impuse prin traditie. Cu oarecare frecventa apare si epitetul dublu: ger amar, cumplit; tablou mare, fantastic.

Reamintim ca structurile binare si ternare sunt specifice ornamentatiei romantice. Alecsandri contracareaza excesul de abstractizare a limbajului prin caracterul foarte concret al comparatiei: "Mii de stele argintii"... "ard ca vecinice facii", iar "Zapada cristalina pe campii stralucitoare/ Pare-un lan de diamanturi."

Metafora explicita si implicita nominala apare in serie semantic-coerenta prefigurand prin sfera

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

cosmica-astrala metafora ampla din postumele eminesciene: "Mii de stele argintii/ in nemarginitul templu ard ca vecinice faclii./ Muntii sunt a lui altare, codrii organe sonoare/ Unde crivatul patrunde scotand note-ngrozitoare."